

Qua 1^a. *Quid sit actio diuina voluntatis, et et alid act-*
Quid sit actio diuina, voluntate imperata dicuntur sint finis
causalitatis? De off. s. de successione. De p. uig. s. 3. sect.
4. no. decimo. de decimo. s. p. 1. illa actio imperata illi
quod notand. hic d. a. n. 2. 2. p. 1. 1. 2. illa actio imperata illi
voluntate agente p. finem. 3. 2. finis causalitatis. 3. u.
istius actiois officii not. vna hoc vna d. a. n. quae ut fuit
ut dicitur supra. 3. b. a. cap. 3. s. 2. De regendo. m.

Qua 2^a. *Quid sit actio imperata*
Quid sit mediante actio voluntatis et actiois ut causalitatis et
m. sit finis causalitatis? De off. s. p. 1. 1. 2. actiois
ad extra dei sunt actiois imperatae, et in sunt causalita-
tes, et causalitatis finis in. 3. actiois imperatae,
Quae in. causalitatis finis p. 1. 1. 2. am. p. 1. 1. 2. actiois
actiois hinc finem cuius rone d. m. ipsum, et sit a. officio,
hinc finem [causae] s. g. conuinciam d. d. bonitatis, honorem
ipsum dei, et illius cognitionem, et vna d. a. n. illis actioibus
obtineere intendit: 3. sunt causalitatis finale. s. b. 2. am. p. 1.
m. 1. 2. si non sicut in. ex eo est qd actiois diuina voluntati
sunt in. causalitatis qd mediantibus actiois imperatae ma-
nent m. causalitatis: et d. d. a. n. impossibile: 3. s. l.
s. b. m. 1. 2. actiois diuina voluntati sunt ipse d. a. n. 3. 2.
p. 1. 1. 2. in causalitatis q. 2. s. b. s. p. 1. 1. 2. de generatione ab-
aliis: et d. a. n. regit ab aliis de generatione: 3. vna actio p. ab
illo n. distinguntur in possunt causalitatis.

Quid sit actio interna dei
n. s. s. finem, ag. in. qd d. a. n. dicitur amare se ipse

fini. Et aff. cum suavis supra no. b. pbr. q. talis actus
 tendit ad finem ex fine cum n. versetur circa media n. esse finis:
 g. e. affis finis. i. finis q. ipse media ducta sunt finis affis
 mediante delectio: g. ipse delectio finis affis e. debet.

Callegas l. n. in media se pp. finem ut q. =
 q. affis esset finis. Et affis tendit se pp. finem d. finis et
 fin. 2. delectio et delectio p. medium ad finem, q. medium
 ad finem e. se valitur. Et pp. finem excedit: ut illa delectio
 valit intrinsicam, d. p. medium actus, cum sit actus valitatis libere
 d. excedit pp. finem. i. g. e. medium ad finem. 3. ut delectio
 de delectio necessaria sumpta p. actus, q. valitatis, multum digni
 i. saltare de necessariis.

Caput 2^m

De dicendum de actibus circa finem.

Actus q. versantur circa finem, d. antecedunt et sunt
 antecedere ordine intentionis, i. sequentiam ipsius finis, ut a?
 d. ipse affis illius? actus isti sunt illi actus q. intendit fi-
 nis desiderium finis, i. amor finis, seu simplex volitio. d.
 igitur aff. ita. Enigmas 2. p. e. sume act. 4. b. q. b. d. suavis
 desp. nig. finis 3. sect. 3. no. g. sitans p. se. Dixerunt d. h. et
 Justado desp. ligna 3. de aia sect. 4. d. nig. primo resp. h. y
 p. se. h. etum pbr. q. h. o. gubernet exeret hoc actioi. q. exeret
 pp. finem, cum n. q. exeret tenere: g. illi actus iis sunt fi-
 nis affis. pbr. iis in g. debet illorum actuum h. o. q. exeret illorum
 d. actus, affis cognito et ab uno pp. se delectio. i. g.

operatur per finem

Inferius d. amorem 1. m. finis est dicitur finis sine
sicut ut dicitur tenet in finem tantum in bono sicut
reflexa in se vel ipsum cadit, q. 2. in li. 2. dicitur causa ab
tate obli. et cognita d. ablatente uoluntatem ad amandum.
2. causa ab illa ut a fine intrinseca e. n. illa bonitas finis
intrinseca illius amoris; nec apud e. ut dicitur alius finis
per quem illa intrinseca amatur et patet in Deo, q. 2. per ipsum
amorem, ut finis intrinseca nostri actus, amatur per se ipsum.
in 2. d. dicitur quatenus scilicet ipse actus amatur esse ipso
et amatur per eum abli. ut per finem: q. 2. tunc est patet
finis officii.

Q. 2. actus, quersantur circa
finem iam sequatur sit officii finis? R. aff. Actus isti
possunt esse amor q. finis passiva diligere et gaudium q. subiecto
a fine adeptio sequitur. Per 1. d. 2. amor circa eundem finem
ante regulam d. post regulam e. eundem modum: et ante e.
officium finis et dicitur q. 1. d. 2. post. Ab ipso dicitur dicitur
per quem regit Suarez de p. magistra 3. sect. 3. no. 14.

De gaudio obli. q. 2. gaudium n. e. mensura
passio, et actus uoluntatis appetit d. causatur in subiecto
necesse ab obli. q. se bene ita cognito d. ablatente uoluntatem
ut in ipso d. illius possessione quiescat et gaudeat per ipsum
nitentem. et causalitatem abli. hinc non sumpti. et causalitatem
finalis: q. gaudium e. officii finis: t. q. n. ab aliis appetit
ut ut ultimam finem tenent q. ad huc tunc ordinatur in ipso
suum aut, q. gaudium cogit et infirmetur, app. in e. patet

finis effis

Inchoat. ipsum avocem d. finalionem
 beatificam est effis finis d. causari a deo usq. ut a fine, nec
 obstat qd illi actus sit neci, qd illa necessitas n' quirit exim-
 plectioe aut ex irrationali mo. agorandi, et patitur ex sume
 pfectioe ipsius finis adimi aut sume Contra, tam patens e.
 in causando et ingresse ia finalis ut omnino sibi subijciat
 vultatem. d. ex pfectioe agentis d. applicanti finem q. cogni-
 oim pfectioem ad novendum vultatem. In u. gaudium seu
 finitio dicitur qd n' intelligit qd sit carentia appetitioe ob-
 stantia et appetitioe p. intendat. nec aliqd n' pcessum. un-
 pat ee qd d. ee actio interna, qe mediante operans finit
 fine adqto.

Caput 3^m

Utrum finis possit pendere a duobus fini- bus totalibus?

Quaestio 1^a. Utrum actus internus possit pendere a duobus finibus
 totalibus? Responsum negativum: Ita Suarez de op. d. 1. q. 1. s. 1. no
 32. d. Vasquez tom. 1. in 3. q. 1. de op. decima cap. 8. q. 1.
 facile qd una actio n' pot. habere in unum finem totalem.
 Finis intrinsecus e. actioe triis: qd una actio n' pot. habere
 finem intrinsecum totalem. Similiter qd finis intrinsecus e.
 actioe tota. d. unum actus n' pot. habere dupl. ob-
 jectum totale: qd nec d. finem finem intrinsecum totalem.

Pro 2° qd si una actio habet

Duas fines totales intrinsecas dicitur hinc duo agentia totalia
 idem pot hinc duo agentia totalia. q. nec duas fines
 totales intrinsecas. q. bo. mai. q. a. Duo fines totales possunt
 aut duas causalitates totales, atq. duas causalitates totales
 duorum finium sunt duo actus totales q. dari sequuntur
 q. dicitur duo agentia totalia: q. si una actio hinc duas
 fines, hinc duo agentia. q. minor pot q. a. Duo agentia tota-
 lia possunt duas causalitates: et una actio non pot
 ee nisi una causalitas: q. una actio non pot hinc duo agentia
 a totalia.

Q. 2. a. Ut actus externus pot
 hinc duas fines totales. q. aff. ita faciens supra.
 Justado deff. 13. Decia. sect. 7. no 70 d. sequentibus. q. bo.
 1. q. a. pot q. facere elemosinam ad finem evadendi mi-
 seriam pauperum: ad finem redimendi peccata. d. ad finem ad-
 ligendi Deum: et hinc sunt 3. fines totales, quorum quilibet
 sufficit ad elemosinam faciendam, d. potest invenire ad-
 eandem actiorem: q. intentu. q. bo. minor q. a. illi fines totales
 dant actui externo, qui pot elemosinam denominare q. ex-
 trinsecas desumptas ab partibus tribus, scilicet caritati, misericordie,
 misericordie: penitentia: d. caritati, q. sunt actus, ut dicitur q. a.
 talis elemosina intenditur: et non recipit, q. ad res non
 plures denominationes extrinsecas: q. intentum.

Q. 2. a. Ut actus externus pot esse
 regulatus ab ipso actu interno trium scilicet: q. actus
 externus dicitur habere ordinem d. intentu ab ipso actu interno

hinc uirtutum. Ita colligit a paritate rōi. Alij pōt
 2^a ad actus externos Chy. d. regulatus erit q̄ sciam rationem
 & inferam & beatam: q̄ actus externe regulari pōt p̄
 sciam. Itē pōt q̄ in acta externo exuendo regulab' Chy =
 itez libere illarum p̄ sciam: q̄ ab eis ille actus
 regulab'.

Arguo tū si actio externa hiet
 3. signes totales externas, hiet et tria efficiētia totalia: scilicet
 ad actio n̄ pōt hie tria efficiētia: q̄ nec tria signes totalia ex = fines
 hinc. p̄ bo mai. 2^a illi fine totalia ut sint 3. debent
 hie 3. causalitate, aegre 3. actio: q̄ tria efficiētia; chini
 una actio ab eis efficiētia totalibus in regt: q̄ si actio
 externa pōt hie 3. fine externas, pōt hie tria efficiētia.

Respondeo distinguendo mai. scilicet de
 efficiētia externis: & regando de immediatis, & mediatis
 actio hiet n̄ illa actio. f. de gratia deorsum tria efficiētia
 in p̄sentia, n̄ p̄ actus. & appellari possunt tria
 efficiētia externa. f. n̄ q̄ suas actio, ab origine int̄ efficiētia
 minor est distinctio de dōngenda ē. Ita reganda: Deā
 ad p̄sentia maiori, distingo anq̄ scilicet de tribus causalitati =
 bus mediatis & immediatis: regando de tribus causalitatib' in
 p̄sentia: & scilicet distinctio soluit' sequens i. n̄. & reliqua
 in arg. sunt.

1° 9^a

De iudiciis in finali.

Caput II.

De ratione finis

Quid sit ratio physica an logica ipsius?

Q^{uestio} 1.^a De ratione finis si ratio physica est ibi? P^{ro} aff. ita Henr. 9. de aia 10. Dicitur in 1.º p^{ar}te q. 82. art. 4. Summus des. uig. fina 3. sect. 7. no 2. In quatuor tibus. Gualtero de anima 3. de aia sect. 6. no 97. p^{ro} 1. q. 2. in fine. cat. et mouet adiciendo appetitum, seu voluntatem. ut uolita alia negt ni abtm ab illa p^{ro}ponat: q. ratio inja abtm representat a natu ratio, et finis est. p^{ro} 1. q. 2. appetitus n^o pot inchoare suam appetitionem ni moueat a q^o no ab appetibili: ut n^o mouet ab appetibili inagnulo: q^o ut t^{er} alia negt ni abtm ab illa p^{ro}ponat. p^{ro} mai. q. 2. appetitus regit ex aliqua fia: ut appetitus dicitur n^o aut ex fia aliqua natu, aliq^o n^o est liber. q. ex fia appetitosa. In fine, q. finis et est debet hinc aliq^o in eorum: n^o est in natu: q. est in intentionali.

Q^{uestio} 2.^a De ratione sit ratio n^o est physica et logica, et finis est. P^{ro} aff. ita Henr. 9. de aia 10. q. 82. art. 4. Summus des. uig. fina 3. sect. 7. no 2. In quatuor tibus. Gualtero de anima 3. de aia sect. 6. no 97. p^{ro} 1. q. 2. in fine. cat. et mouet adiciendo appetitum, seu voluntatem. ut uolita alia negt ni abtm ab illa p^{ro}ponat: q. ratio inja abtm representat a natu ratio, et finis est. p^{ro} 1. q. 2. appetitus n^o pot inchoare suam appetitionem ni moueat a q^o no ab appetibili: ut n^o mouet ab appetibili inagnulo: q^o ut t^{er} alia negt ni abtm ab illa p^{ro}ponat. p^{ro} mai. q. 2. appetitus regit ex aliqua fia: ut appetitus dicitur n^o aut ex fia aliqua natu, aliq^o n^o est liber. q. ex fia appetitosa. In fine, q. finis et est debet hinc aliq^o in eorum: n^o est in natu: q. est in intentionali.

Caput 2.

Quis ei debeat ista cognitio q̄ requiritur

Qua 1.^a Notia appellacionis intellectiva sufficit ad racionem
Istem ueliam? P̄ affi. si q̄ta intelligat de motiōe q̄d
bet vlt. q̄ uoluntate mouebat ad simplicem amorem, d̄ desiderium
sine. Ita Suarez l. 2. d̄. leg. 74. cap. 3. Suarez d̄. 23.
art. 7. nō 10. d̄. q̄d q̄ simplex appellacionis p̄son
sufficit ut apparetur uoluntate, q̄ d̄ q̄
sufficit ut apparetur uoluntate, ut uoluntate d̄ d̄ d̄ d̄

Qua 2.^a Ista simplex appellacionis sufficit
ut uoluntate fuerit in alio q̄ siam acta fecit, an regnat
nec. actus iudicialis? P̄ regri actum iudicialium, q̄
ita q̄ta fuerit in nō in abm d̄ uoluntate certifi-
cat q̄ iudicialium ē ad siam: sed solum iudicium certifi-
cat ordiat: q̄ illud requirit, d̄ in sufficit appellacionis. Ita Suarez
supra nō 3. d̄.

Qua 3.^a Iste iudicium debeat ei gratiam?
P̄ affi. sine nō iudicij gratia intelligat actus, q̄ iudicab n̄
et abm ē iudicij, sed ē iudicij hic d̄ nunc illud uelle.
q̄ uoluntate d̄ nunc uoluntate sine n̄ t̄ uoluntate abm, sed uam et uoluntate
fuerit: uoluntate exercitior uelle illud hic d̄ nunc: q̄ nec. uoluntate
iudicij, q̄ iudicab iudicij ē, hic d̄ nunc abm uelle, q̄ iudicij
im d̄ et in amantibus circa bonum utile, d̄ iudicij
n̄ d̄ circa bonum honestum, q̄ ad hoc requirit q̄ d̄ d̄ d̄
Ita Suarez supra. nō 11. 12. 13.

Qua 4.^a Cognitio regularis n^o pot^{est} esse r^{ati}o, sed est q^{ui}si-
 acium causalitatis finis? P^{er} r^{ati}o t^{er}mⁱⁿat r^{ati}oⁿem. Ita cum
 ubi Jansen^{is} disp. 23. sect. 8. n° 8. d. 6. Valensius. Inve-
 qua. Benedictus Pereira, d. alij q^{ui} s^{er}vat Salas disp. 9. sect.
 4. d. nos p^{ro}babimus in anacrophalosi physicorum lib. 2. q^{ui}
 23. Qua 4. p^{ro}bat q^{ui} r^{ati}o finalis movendi finem, et q^{ui} abte-
 ret sariat appetitum: atq^{ue} r^{ati}o intentionale n^o sariat im-
 oxiat appetitum: q^{ui} r^{ati}o intentionale n^o r^{ati}o finalis, sed t^{er}m-
 r^{ati}oⁿem est q^{ui} applicat abt^{er} sed hinc est q^{ui} de ad abt^{er} cog-
 to p^{ro} dicitur cognitio deb^{et} cu^m actus amov^{er}it. Ubi de abt^{er} cog-
 nito p^{ro} fidem p^{ro} sci^{ent}iam infusam, d^{icitur} p^{ro} sci^{ent}iam creatam et do-
 cat. Theoria 1. 2. d. q. 1. art. 1. d. Vasquez ibidem disp. 2.
 cum si alij^{us} de ad abt^{er} p^{ro} dicitur cognitioⁿem cognitio d^{icitur} de
 t^{er}mⁱⁿat dicitur id ex eo q^{ui} illa cognitio dicitur p^{ro} ponant alij^{us}
 comitatem dicitur, et dicitur n^o applicatam

Deia finali 1.^a 3. de Dea agendum vol^u
 in q^{ui} uig^{inti}ima cuius tractatu. Redija dicit finali invenit^{ur}
 in anacrophalosi physicorum lib. 2. cap. 7. q^{ui} uig^{inti}ima usq^{ue}
 ad uig^{inti}imam 3. am d. cap. 9. q^{ui} 1. 2. 3. dicitur inq^{ui} r^{ati}oⁿem
 d^{icitur} alij^{us} inter effectiva s^{er}varet ad actum voluntatis? sed h^{ic}
 p^{ro}bet ad eam finem q^{ui} r^{ati}o r^{ati}oⁿem ad huc in causalitatis
 finali, cogit^{ur} est r^{ati}o t^{er}mⁱⁿat, d^{icitur} r^{ati}oⁿem finalis q^{ui} r^{ati}oⁿem finalis
 finis n^o est effectiva, q^{ui} r^{ati}oⁿem istam q^{ui} r^{ati}oⁿem in q^{ui} r^{ati}oⁿem dicitur r^{ati}oⁿem
 hinc, et nonum tractatum dicitur liberis, et habet^{ur} in
 hoc opere.

q. 10

De a nati

Caput 1^m

Quæ sit materia l^a, an sit pars dispositiva
et receptiva

Quæ sit definitio a Conimbricis lib. 1. physicorum q. 2.
r. 1. materia est illa ex qua generatur, et in qua consistit, et per se tangit, et
totum est. Definitio arabum explicata fuit in an. sephalocasi phy-
siconum in alato qua dicitur l^a. et materia l^a sit ipsa pars dispo-
sitiva ad formam, quam recipere potest? Respondeo. Ita. Zaveria
lib. 1. de materia cap. 17. Metaphysicorum lib. 1. physicorum q. 2. et Galen.
lib. 1. physicorum q. 17. flos q. 2. si materia l^a est ipsa pars dispositiva
dispositiva ad formam, et cum semper sit eadem materia l^a, semper erit
dispositiva ad eam formam: atque hoc est aperte falsum: quia materia
est dispositiva pars. Invenitur quoque pars dispositiva in flatibus et in
accidentibus, et dispositionibus, et ipsam materiam disponunt ad re-
cipiendas varias formas et unitate ipsarum dispositionum: quia
ita pars materia l^a distinguitur.

Quæ 2^a. An pars receptiva in materia. scilicet
rium sit materia l^a distincta? Respondeo. Ita communiter senti-
unt, et alij, quod sit, et sequuntur Conimbricenses l. 1. physicorum q.
2. art. 1. Suarez in Meth. de se. 13. sect. 3. q. 3. Boet-
ius l. 1. physicorum tract. 1. de materia q. 6. no. 13. Metaphysicorum supra
fundato de se. 2. physicorum sect. 2. no. neg. flos q. 2.

g. angalis sublati intelligit nā l. pōa receptiva finium
 g. e. Indistincta atq; pōa i. finab. q. pōa efficit ad h. in
 finab. pōa q. aliq. ase distinctum: g. nā efficit vīt pōa
 receptiva, q. n. aliq. ase distinctum. On liber pōa nā. am.
 finere variata pōa depositiva n. a. variata pōa receptiva pōa
 hōc nūm, illa. n. Distinguit amā: sed nullo mō ab illa distincta.

Sequens tō pōa q. subia activa pōa
 sua effi. vnt q. uitate distincta ab aliis subis, q. in. a. pōa
 q. uitate, ab aliis: g. sub. pōa receptiva nō vīt activa ab illa
 distincta. Illa. oīa, q. e. dō. lamē pōa activa distincta
 a subialy. principis, q. e. in. un. principium operāe, e. sumā
 effectio soli. Deo i. uenda: atq; nā l. recipiēdo. d. substantia.
 Deo. sicut e. effi: g. a. fortiori cum sit imperfectior, debet illi
 n. im. sed nā. i. u. d. i. g. a. u. d. e. n. t. e. s. e.

B. 1.° regardo in. ad. u. i. e. pōa
 in. pōa. itō. sup. nō. f. l. l. u. m. in. nā. i. o. q. a. a. i. e. s. u. b. i. a. e. i. n. u. m.
 d. q. se. p. r. i. n. c. i. p. i. u. m. i. l. l. u. m. e. f. f. i. u. m. q. i. n. d. i. g. e. t. a. d. s. u. u. m. p. e. l. l. a. m. d.
 i. p. r. e. t. a. m. e. i. t. i. a. m. D. a. t. u. s. e. t. i. n. s. t. a. n. s. i. a. i. n. i. g. n. e. d. e. a. l. i. q. d. e. m. e. n. t. i. s. q.
 e. s. u. a. e. f. f. i. c. i. u. s. u. a. s. i. m. p. o. d. u. c. u. n. t. e. p. r. i. n. c. i. p. i. a. l. e. s. E. t. i. n. i. p. s. a. nā. q. u. d. d. a. t.
 s. u. a. i. n. i. t. i. d. i. s. s. 34. s. e. c. 6. nō. 16. i. n. p. o. d. u. c. i. t. i. n. t. e. l. a. t. i. o. n. e. q. u. d. d. a. t.
 q. u. i. t. a. d. s. u. u. m. e. n. t. i. a. l. e. m. e. i. t. i. a. m. d. a. d. r. e. c. i. p. i. e. n. d. a. m. f. i. n. i. s. q. u. d. d. a. t.
 s. e. h. i. b. i. t. i. n. f. i. n. i. s. e. s. s. e. n. t. i. a. l. y. q. u. i. t. i. d. i. o. p. h. y. s. i. c. a. a. d. i. l. l. u. s. e. i. t. i. a. m.
 p. o. s. s. i. b. i. l. e. s. d. p. s. e. i. l. l. a. m. r. e. c. i. p. i. e. t. q. u. a. n. d. e. m. i. a. m. p. r. e. i. n. t. e. l. a. t. i. o. n. e. c. a. u. s. t.

B. 2.° regardo oīam, d. signando nō
 d. i. s. s. a. m. i. n. o. q. u. e. n. d. o. e. x. a. n. t. e. d. e. n. t. e. a. p. t. i. n. e. i. n. s. u. a. n. o. s. t. r. a. m. d. i. s. s.

7^a ei p^oia debet p^ovisionari suo primario actu p^orius si
 in illa actu sustentat: sed p^oia e^o actu subiali. g^o n^o d^o l^o
 p^oia subiali i^o debet, sicut p^oia p^oactiua d^o magis p^oia
 accidentaliu sunt accidentaliu. Dixi suo primario actu / g^o b^o
 p^oia subiali aduari ad actum accidentalem, j^osi ad actum
 secundarium; d^o da aduari n^o l^o ad p^ontiam; j^osi effectus
 p^o emanatim esse p^oueat sicut et suam partialem subsistentiam
 ut dicitur in anaphalosisi physicoi lib. cap. 7. g. 3.

Caput 2.

P^oia l^o ita sit pura p^oia, ut nullum aliu
 inducat

Q^o l^o excludat actum meth^o anij^o p^onti ex aliq^o
 d^oia g^o e^o actus meth^o. P^o n^o d^o l^o am inducere actum
 meth^o. Ita G^o nimbriensis l^o Deco 2. q. 2. art. 5. Et na
 ibidem in anaphalosisi colorum. Suarez d^o 13. sect. 9. Et
 l^o p^oia sunt h^ore. l^o lib. 3. cap. 5. n° 13. Vasquez l^o p^o d^o
 74. cap. 3. n° 9. Valensia ibidem d^o 3. q. 1° puncta. Masius
 l^o physicoi q. 1. b. d^o 3. Justado d^o 2. physicoi sect. 6.
 n° 52. d^o d^o p^o g^o e^o ista p^oia d^o repugnaret ab g^ofecti-
 oim p^oia n^o sicut repugnat Deo d^o ab imp^ofecti^o: n^o im
 g^o n^o repugnat ad actum g^o e^o multo g^ofecti^o: n^o r^o q^o n^o
 repugnat n^o accidentaliu, g^o sent imp^ofecti^o d^o subsistentia
 d^o ubi ip^ois: g^o nullo n^o n^o repugnabit

Distingui ex nra rei ab effia actuali ut docet Suarez de leg.
 37. q. 1a. nra 1. ut dicitur ex q. 2. ut in talibus destine-
 tam ab unitate fidei: Dicitur nra 2. distinguit ab actuali
 illius unitate: q. 1. nra 1. distinguit ab unitate fidei q. 2. re
 cum unitate ipsius fidei, q. 2. unitate entis in reatu de-
 criminali. Dicitur q. 2. nra 1. q. 2. ut supponit, ut subter generis
 2. omnis nra, alius generis est lex nullo proposito subter
 : q. 2. aliquid existens ad q. terminata fuit creatio q. termi-
 nare negt nra ad aliquid existiam actualem.

2. absolute q. 1. fidei sunt dest-
 inctam existiam, ab existia subter cui inhaerent: q. 1. fidei-
 ne dicitur habet nra Distinguit ab existia fidei. q. 2. ut japa-
 rat in accidentibus sacra Eucharistia q. 1. nra. alius unitate
 ut q. 1. nra inibi manere q. 1. nra existiam subter
 particularum in fide e ut docet Suarez in theol. de leg. 31.
 sect. 19. nra 2. sacra: nra iustia aperte docent nra ibi subter
 remanere. Et nra q. 1. si existia ab effia nra distinguit
 impossibile e q. 1. maneat existia, nra effia: e distinguit nra
 : q. 1. nra nra maneat sine re cuius e nra, q. 1. nra
 q. 1. nra fidei in. q. 1. nra, nra a re modificata. nra 1. nra
 q. 1. nra 1. nra nra, nra e nra nra in actu q. 1. nra
 : q. 1. nra nra nra existiam, nra 1. nra existiam subter
 bit.

3. si nra existat q. existiam fidei (ut
 nra nra) q. 1. nra sequentibus. q. 1. nra nra nra

actiam q' hie' n'clat' fiam ac p'm h'ore' actiam sp'e' d'ntan
 q'm' e' sub' h'ia' h'oni, ab' illa' q'm' h'it' q'm' e' sub' h'ia' h'oni.
 2^m leg' n' sol' dari' resolutionem usq' ad' m'ia' l'am' ex'ntine
 et' inclusine. f. et' m'ia' l'am' q'm' p'positum' co'existit' d'ntan
 ac' q'm' a'qum' q' d'ntan' extato. f. s'm' fiam' d' m'ia' 3^m
 dari' actiam' realum, q'm' aliq'd' reale' extans' p'ntat: et' h'oc'ia'
 sunt' sol' ab'nta: q' d' illud' ex' q' inf'ant.

Pro 1^m q' actia' h'oni e' d'ntan
 q'm' ab' actia' h'oni: q' si' m'ia' l' actit' p'actiam' f'ia' q'm'
 h'it' actit' sub' illi, p'actias' sp'e' d'ntan, ac' p'm' e' d'ntan
 on' sp'e' a' se' ip'io' sub' illi' f'ia'. Pro 2^m q' n' p'nt' manere
 in'ntan' n'ia: s'ia' h'ia' actia: q' si' m'ia' l' actit' p'actiam'
 f'ia' n' p'nt' manere' n'ia' actia' f'ia': q' f'ia' p'nt' f'ia' i'
 h'ia' p'nt' et' ip'ia' n'nt' n'ia. Pro 3^m q' actia' f'ia' p'nt' p'
 q'm'ntem' d'ntan' on'ia: q' si' i'ba' e' et' actia' n'ia' actio'
 creativa' n'ia' n'nt' reale' extans' p'ntat. Reliqua' ad' h'oc' ab'
 d'ntan' n'ia' imp'ntan' d'ntan' inf'ra' q' 12. d'ntan' cap.

Collige' h'ic' l' m'ia' d'ntan' p'ntan' p'ntan'
 n' p'ntan' d'ntan' m'ntan'. Actit'io' extante. ut' a' actia' p'
 q'm' inf'ormante' quem' in' sua' intrin'ca' actit'ate' includat. 2^m
 ex'ntan' actib' im'p'ntan' extantib' q'm' f'ia' n'ntan' q'm'
 d'ntan' ex' m'ia' d'ntan' f'ia' p'ntan', un' n' ex'co' ex' actia' d'ntan'
 d'ntan' h'it' unam' p'ntan' q'm' ab'ntan' h'it' actiam' et' p'ntan'
 actit'io' ad' f'ac'ndum' unam' p'ntan' d'ntan' p'ntan'. 3^m q'm' p'ntan'
 d'ntan' n'ntan' p'ntan' ab' actia' p'ntan' actiam' n'ntan' et' p'ntan'

in accidentibus, & q^o aliq^o creatura interest q^o existiam Dei
 & ab illo a secessit ut pat. 7. totam vim ee d^o dicigae
 actum entitativum, & totam vim physicam, q^o ben^o regu-
 rant: q^o aut^o ee no^o.

Caput 3.

Ima spualis sit possibilis?

Q^o 1^a. Ima possibilis sit ima spualis q^o ordinem ad se
 corporalem. P^o mag^o de Juarie Resp. 13. secto 11. no 19
 & 2^a p^o sumo lib. 1° cap. 7. no 8. Gilij lib. 1° tract. 4.
 cap. 7. no 6. Vasquez 1^a p^o q^o 10 art. 2. in expositione
 articuli. Ibo 3^a ut ex ma d^o fia fiat unu p^o se debet fia
 excedere vim in p^ofectioe: at q^o si ma eet spualis d^o fia
 corporalis, non excedere fiaim: q^o nullu n^o fieret unum
 p^o se. Major q^o 1^a fia semper debet ee natur^o d^o p^ofectio
 no: et p^o se subp^octis d^o subp^octis p^ofectio semper excedit p^oiam
 receptivam in p^ofectioe: q^o fia semper debet excedere vim
 p^orior 1^a p^o se q^o ea subp^octis a nobilioe q^o nobilioe cali
 quodam in se includit: et ideo ma si eet spualis includeret
 quodam spualitatem q^o a nobilioe in reliq^o quoda
 inclusi in fia corporali: q^o tali ma totam fiaim in p^ofec-
 tioe excederet.

Obiecto 1° q^o ex eo p^osent II° q^o d^o
 carere ma, q^o sunt spualis, q^o intelligant spualit^o vim

in impossibile. q^a ex eo et t^o p^o b^ont Deo exquirere
 o^o positivam ex n^o f^o f^o, q^a D^o a^o sume sp^oat^o q^o min
 quidem impossibile abritant

ordine

Pugnat^o t^o 1° ex eo non sapientis
 est impossibile in h^o ad h^om corporealem q^a de h^o f^o f^o f^o
 ret despositio^o nate, q^a in tali n^o recipi^o p^ont: sed hoc
 e^o falsum: q^o p^ont^o e^o talis n^o. q^o min^o f^o f^o f^o equat^o f^o
 gitat despositio^o corporeale, q^a ordinat^o ad f^o f^o f^o unum q^o
 ter eorum p^o f^o f^o f^o f^o cum n^o corporeale: q^o illa f^o f^o f^o
 p^ont^o v^o v^o v^o v^o despositio^o sp^oat^o, q^a ordinat^o
 ad o^o p^ont^o cum n^o sp^oat^o

De negando min^o ad illud p^ont^o p^ont^o
 a^o n^o ex eo tot f^o f^o f^o sp^oat^o q^a illa nate f^o f^o f^o
 tat despositio^o q^a organa corporeale, q^a ordinat^o ad p^ont^o
 cum n^o corporeale, sed q^a illa debet exister^o alijs q^o
 nate corporeale, q^o exister^o nate sine corporeale organa
 nat f^o illa corporeale n^o debent exister^o alijs q^o
 sp^oat^o, ad q^o despositio^o exponat.

De pugnat^o h^o sp^oat^o p^ont^o
 exister^o organa corporeale in n^o corporeale, d^o ad hoc p^ont^o
 tat despositio^o corporeale: q^o illa f^o nate p^ont^o exister^o
 ab h^o sp^oat^o, d^o ad illa, despositio^o sp^oat^o, v^o v^o v^o
 • De negando o^o b^ont^o, d^o maior n^o e^o q^a illa f^o sp^oat^o
 t^ont in se eminenter h^om sensibilem, ac p^ont^o p^ont^o organa
 illa exister^o: et f^o illa corporeale n^o t^ont h^om sp^oat^o
 un^o n^o sp^oat^o ab h^o v^o v^o v^o

¶ Ita 2.^a ¶ sit possibile in spaci-
 alij ordinem ad formam spacialem? ¶ Neg: ita. Substanti-
 in 1.^a q. 1. § 1.^a ¶ illa forma spiritualis est dependens & in-
 dependens a materia: n. dependens; n. independens: q. est impos-
 sibile in ordinari ad illam. ¶ 1.^a ¶ per minoris scilicet
 aia rati. a se ipse independens aia a se in immortalij q. e
 spiritualis, ut docent aia: q. si illa forma est spiritualis, est inde-
 pendent. ¶ 2.^a ¶ per, q. n. est independens, cum est spiritualis
 est independens in aia rati. separata, tunc n. existeret a se ipse
 mobilia, ut a aia rati separata. tunc n. existeret a se ipse
 aia rati. hoc n. recipi n. potest in materia spaci. q. n. potest
 dicitur ab aliis materia, nec in se: nec in a se ipse.

¶ Repugnabit 1.º in angelica a spirituali
 dicitur ordinari ad compositionem cum substantia angeli q. a est spiritualis
 : q. est illa materia spiritualis potest ordinari ad compositionem cum forma
 spirituali. ¶ Negando istam dicitur materia a q. ex 1.º q. n. est
 a n. est substantiam spiritalem est formam pure spiritalem
 a n. substantia angeli aia se est existens persistens q. n. subsistens
 dicitur facit compositionem cum substantia a se ipse n. est a aia
 rati illius. At materia illa spiritualis, si daretur, est pura forma spiri-
 tua, q. repugnat cum gradu nobilissimo spiritualitatis.

¶ Repugnabit substantia spirituali a
 forma receptiva formam accidentium spiritualium: q. materia illa sp-
 iritualis est potest forma receptiva formam spirituali substantiam
 ¶ Negando istam q. a est formam ad se simpliciter q. ad formam